Hagbah and Gelilah

a guide to

properly lift, separate and tie

Produced for the Federation of Jewish men's (Chubs by Stan (Preenspan

מסורת הש"ס

בני העיר

מאיר: איכא למיטעי. ואומר תרגום כתוב בתורה ואתו למיכתב

פרק רביעי

מגילה

לב עין משפט

משום דמפכי להו. דרבי ממיר לדרבי יהודה ודרבי יהודה לדרבי היודה לדרבי הלודות והבימות מין כהן משום קדושה. פירש בערוך* גליוני ושין משום ספר תורה שלמעלה ושלמטה ושל בין דף לדף וקשיא צאא מיי פיינ מהל

תרטס בתרה: **לכל כרכות**. הכל יודעין שלון כרכות כתובין כתורה: זהל פרק כל כתבי (צבה קף קמו) תנן כהדיה ומעומלין לת הידיס דיש <u>שוו</u>י שישי שיש כלטחת. לה יועשיו מה כן ויש מארשיון קטרשוים שלוט שלונן שבון בעליון: ביסת, שהיש שישון תאריה אאר נימיי שם סו מושיע לוית דריין המשר של שלי שרי הוא מיצעים " משר אם מין לן ריכל גדיי אליים בסוק קרוסים מים בשי אלי אלי לא ואמחיל אל פשיע ליה מהכאל: צבי ביין המליה גנולצן מכחן ובשראל מהדען ליה מיקנו בשי ז מרכון מכטכת, ביין משר ייד מיל המשר ייד דקאי אתם-מעסת בסוביה משרמת שי מליה משל המלי המשר בסוביה באר המשר מיי פיינ מכר תמלה כל כד סביב הסכית יהא הקשר מכפנים מאה אלינו שנו כלפי הכתג שאם יהיה מאחריו שמושעה ני כשיפתת הספר תורה יהיה לריך צאת הומי שם שושי למופכו על הכתע להתיר הקשר צו משיר אם משיר ולזין זה דרך כנוד. נהנו לומר לה מיי שם הלייה כממלילזין ספר תורה הני פסוקי צו חמיי שם הלייה דרחמי תורת כ׳ תמימכ עדות כ׳ נאמנה פקודי ה׳ ישרים מלות ה׳ ברה לפי שמתן שכרם בלדם וחחר כה שניים שניים שניים שניים אייו וני סראש קרושת אייו כך לאמר גדני שיש כו שם תיכות ויש בהן קרושת בהבינן כן חומה גולי שיש שיש שישות ושיבון קרומה בחביק כנגד ששה לצדים של נושחי הלרון צחש במיי קיי מהי (ממולג בו)^(ל) וולי תיצות יש בתורת יכה הי וחשוש ייד הי המומה כנגד המי יום שבהם ביו הצפעוף הי הי תמימה כנגד המייזם שנהם מי רפג סטיף ה ניתנה התורה ואחיר פותחו למקום צבוי טושיע איה סיען שירלה לקרות בו וקורת כהן קר מי מציף ה: שירלה לקרות בו וקורת כהן במי מינ מהל (ג)ולכתחילה הות גוללו וסותמו קודם המלה מנה מ:

שיצרך כדי שלא יאמרו ההמון שהברכות כתובות בו הבל בדיעבד אין לחוש שהרי לא שכיהי עמי הארן כל כך שתה לאל לאת הארן כל כך שתה אלל לאת שקרת עו ולא לרך לעללי אקדס וריג משיפיים שיי שינרך אכר יהודה: גדור שכלון נולג לפי שהאל מדול ייים. כעודו וגם לפי שהאל מדול ייים.

שנכולן כדאי הוא ליטול שכר כנגד

כולם כדאמר רני יהושע: כזגין שמשתמשין ככת קול. כירושלמי (שכת פרק כמה רבינו הננאל כירושתי (שני מין עו שריה שם קורן אשר) תני כתיב לא תנחשו ולא תנווננו שריה שם קורן בעודה בשבה ובשוי

ואף עיפ שאין ניחוש יש סימן: ואף עיפ שאין ניחוש יש סיימן: בשמה בשם ובשה ורשובה כלא זמרה. שהיו היא המרה שהיו היא המרה רגילין לשטח התשניות וואלה בשיר היא היא נזמרה לפי שהיו שונין אותן על פה אשיו הקוא בחודה לא . ועיי כד היו מכרים ומכרים ומרים היו מחודהם. כיח

וערי בין היו מרי שור שות על שיש ושו ושארשות א ער שיש היער שור שור שות שיש שישו ועש ארשו איש ארשו איש בלא לותה מלוה. יימ מלות ביותה שיש ששא לחויה מלוי בכר בין שלו של בעת יוק המלוי סגול ער פירש ריביל גלל היו אין ביש ביש ביש לחוה מלוים שנשה למר שניש לא כיש ביק ביש לחוה מלוים שנשה למר שניש לא כיש שיש שור לחו לביניה בעור שנים אל ביש שיש שור או לביניה בעור ובנו: שיש בחוי שיש שור ימים בימינה בממלול שור ובנו: שיש בחוי או איש והרו שלי ביני העור בי העור ביש או מות השי וע"י כך היו נזכרים יותר:

הדרן עלך בני העיר וסליקא לה מסכת מגילה

משום דאפכי להו ת"ר פותה ורואה גולל* ומברך וחוזר ופותה וקורא דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר *פותח ורואה ומברך וקורא מאי מעמא דרבי מאיר כדעולא דאמר עולא מפני מה אמרו יהקורא בתורה לא יסייע למתורגמן כדי שלא יאמרו תרגום כתוב בתורה הכא נמי כדי שלא יאמרו ברכות כתובין בתורה ורבי יהודה תרגום איכא למימעי ברכות ליכא למימעי אמר רבי זירא אמר רב מתנה הלכה פותח ורואה ומברך וקורא "ולימא הלכה כר' יהודה "משום דאפכי להו אמר ר' זירא אמר רב מתנה יהלוחות והכימות אין בהן משום "קרושה" אמר ר' שפמיה אמר ר' יוחנן יהגולל ספר אבא ישברת אבח יישוברת אבח ייחוק הנוסק ספר תורה צריך שעמידנו על התפר ואבר ר' שפמיה א"ר יותנן יהגולל ספר תורה גוללו מבחוץ ואין גוללו מבפנים יוכשהוא מהרקו מהדקו מכפנים ואינו מהדקו מכחוץ ואמר ר' שפמיה א"ר יוחנן עשרה שקראו בתורה הגדול שבהם גולל ספר תורה "הגוללו נומל שכר כולן דאמר ר׳ יהושע בן לוי עשרה שקראו בתורה הגולל ספר תורה קיבל שכר כי שמדס: נעימס, כטן מעמי שקריה שנווון וגולק שבר חודה קבר שבר וניסה מגן המקרלות: ערוס, כלו מטפחת כולן "שבר כולן בלקא דעתך אלא אינשא מיני פסר מר תרכז: ואל יומל פסר קרבל שבר בנגד כולן ואמר ר' שבשיה אמיר א מי מסום תרכ, בתן המוספת וידגר משם ר' יותנן לענין שבשתבשון "כבת קול אמר לי מיקן לה לשלל שיסו שוללו יוביו אוגורך השמענה ברצי הביו ביוביים מיקן לה לשלל שיסו שוללו יוביו אוגורי היומר ברצי ביוביים ביוביים והגי מילי דשמע קל גברא במתא וקל איתתא ברברא והוא ראמר הין הין והוא ראמר לאו לאו ואמר ר' שפטיה אמר ר' יותנן כל הקורא הולד למתוג כלון וידנר תמה וכי לאו ואבור ר' שפבור היווען בע ויקו הבתוב כל המלות טולו לא למרן מסה בלא נעימה ושונה בלא וצרה עליו הבתוב ליסרלל מהו וידנר מסה לת מועדייםיאובור "וגם אני נתתי להם חוקים לא בוובים יה' אל נגי ישראל מלוח שהיה נגו' מתקוף לה אביי משום דלא ידע לבסוני מזנר עמהן הלטת כל מועד ומועד ≈ קלא °משפטים לא יחיו בהם קרית ְביה נזמנן להודיע חוקי החלהים ותורותיו אלא בדרב משרשיא דאמר שני תלמידי חכמים היושבים בעיר אחת ואין נוחין זה את זה בהלכה עליהם הכתוב אומר וגם אני נתתי להם חוקים לא מובים ומשפמים לא יחיו בהם °אמר רבי פרגך אמר רבי אמי דע ומאמן לא המסכת מגיעון לא יידאו בובי אמון אין אימא אימא ספריס די סל סון וחתן יכל האוהן ספר תורה ערום נקבר ערום ערום כלקא דעתך אלא אימא אימי אראע היותר אלא אמר אביי נקבר

(גישין כה. מנחות לי ושי למלך בפרשת המלך כדהמרינן קחשין נט:) במסכת סוטה (קף מה.): יעמידנו על התפר. כנגד התפר ששם רחוי להדקו יפה: הגולל כפר תורה. מענין לענין והוא יהיד וספר תורה מונה לו על ברכיו גוללו מכחוך העמוד שהוח הולה לו גוללו ויגול מלד הוץ ללד פנים שאם יאחוז עמוד הפנימי ויגול ללד החוץ יתפשט החילון ויפול לארן: וכשהוא מהדהו. כשגמר מלגלול וכא להדקו ער מעז מנחת הידיה יאחרוז בפנימי ויהדק על החילון כדי ער מעז מנחת הידיה יאחרוז בפנימי ויהדק על החילון כדי וימאז שלא יכסה הכתב בזרועותיו שמלוה להראות את [הכתב אל] העם ושינ סיי ושיין סיין כשמהדקו במסכת סופריס": עשרה [מים מיג היי] שקרלו. שנחספו וקרחו הג׳ חו הז׳ כחוק היום ולפי שחין קורין בתורה פחות מעשרה נקט י׳ שקרחו בתורה: משתמשין ככת קול. אם בלבו להתחיל דבר ושמע קול או הין או לאו הולך אהריו ואין כאן משום ניהוש: קל גברה במתה. קול שהינו מנוי הוה ובת קול בהה הניו: והוה דממר הין הין מו למו למו. שנכפל ב׳ פטמים: נטימה. כגון טטמי תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בעגינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עלרת בעלרת. למה

וקבנו וקיימו שכר המלות עליהם ועל בניהם בזה ובבא: הדרן עלך בני העיר וסליקא לה מסכת מגילה

ערות יכל האחהן ספר תורה קירום נקבר ערום שיום סקא דעתן איא אייםא נקבר ערום כלא מצוה כלא מצות כלא מצות סלקא דעתן איא אמי העביי נקבר ערום בלא אותה מצוה אמר רבי ינאי בריה דרבי ינאי סבא משמיה דרבי יישלים ינאי רבה מופב הינולל המפפחת ואל ינלל ספר תורה: (יורבר משה ישליה בומנו: ת"ר "כימשה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בתג:

הדרן עלך בני העיר וסליקא לה מסכת מגילה:

הגופה וארצלי שקראו בתורה העול ס"ה, כלמר המשלה נורקי לו שבי בגור כולן, וא"ר יתון מקוד משהמסיבן בנה קול שאפר האנדן המשמעה הבר מאחריך ונו' והוא רשמע לו בויא במיח הלו איזהנא צרטיא הוא אדמר הן הוא לאו העד האני הקוא המשנה לאו שהיה. טו המהמהן פשם ולא רע לעבום לא אום הקום לא בשכם ומשום לא יחו ברב מקובי בלמא השהכם השכם בעין לה המלה הלוה להלה ללא מעדה שמיום לא הייני לה מקום הוא ביע לעבום לא אום הקום לא בשכם ומשום לא יחו ברב עדם: בלא אחרה כמור. א"ר שאי המלו המלה הלה הלהלה למשרה משות לאו שהיה טור לה מקום האם ביע היל משום לא יחו ברב אלו עדם: בלא אחרה כמור. א"ר שאי המלו המשות אל מ"ה כלה כמורה משות שיחו קיחון כל אירו איר שיו לא מיד היום לא היו לעבי

א) ער המס כאור דים המאיד עם הסקט על שירה כערוך האת המיד רביט האבש לא בשיר הם כלה מסגר וענה אים וענון אם שרך בשי עם בכב קסו כלה שאר עם הסער. כ) אלי ליל מכרך האיוון ועל על מכרך האוויו שא מון האוויד של השלון של השלון של השלון ער איש ראג. גן ליל שלי המצע אחד וענון איי באיד האם כלה מסגר וענה איי בא מינא מ

םליקא מסכת מגילה, שבח לרב עלילה, ברכה ותהלה, תפארת וצהלה, ירום קרנו למעלה:

הגרות הביח (6), הסירים על היו להצעים מינית במרכ ביצי מטרק המרכיק ביל מינה וכסוק בל" משים ולפכי להו. ניצין כת על מכות לביב שם מדן שמתמשוק בי מיים מיז דימות. כאל משים הכי שד לה לוכיעים ביכים מינה (6), שרי להמסות אנלי, כל מצי הכלסי ליידיה של אל לם מתמי הברך שרף שים לעל לכתלה כי מתיים למצי להי לוכיעים ביכים מישון לל מביד לשיר לאית (6) הכפרן שמת לברך לאל לם מתמי הברך שרף שים לעל לכתלה כיו

הוצאת ש״ם בבלי • מהדורת ארץ ישראל • בלום ַפּוגל

הגהות וציונים גמי פותח ורואה ומברך. ואיש. שם, דאפני להו אמר, ושיש גורס ואמר. שם, צריך שיעמידנו על התפר, ושיש. שם, הגוללו נוטל שכר כולן, ושיש. שם, מגין שמשהמשין ככת קול, מהושיא וויא. שם, וקול איתהא בדברא, ושיש. שם, משום דלא ידע לבסמוי קלא, מהושיא וויא. שם, שני הלמידי חכמים היושבים בעיר אחת, מהושיא וויא. שם, מצותן שיהיו קורין, מהוש׳א אין לעיין בב"י טור או"ח סיי קמה וכוי, רשיש. דיה גוללו וברי פר״ח דקאי אקשר מטפחה, מהוש׳א ציין לעיין בב"י טור או"ח סיי קמ"ז לפירושו למה צריך הגלילה מכחוע, באייר, שהרי לא שביחי ובוי, חהרוויא

בחיקי הביך () החיצון שם גולל מן הביך הפניםי. שאם יכלול על הפניםי מן תרצון יפול לארץ ובשהוא מהרקו מחויק החיצון ומהרק Megillah32a

Rabbi Shefatya cited Rabbi Yochanan: If one rolls closed a sefer Torah, he should leave it on the seam, so that if it tears, it tears on the seam.

And Rabbi Shefatya cited Rabbi Yochanan: If one rolls {here, assuming to get to another place} a sefer Torah, he should roll the outer roll and should not roll the inner one, and when he tightens it, he should tighten the inner roller and not the outer roller.

And Rabbi Shefatya cited Rabbi Yochanan: If ten read {in a minyan}, the most prominent among them rolls {hagba or gelila} the sefer Torah.

For Rabbi Yehoshua ben Levi said: If ten read from the Torah, the one who rolls {hagba/gelila} gets the merit of all of them.

The merit of all of them, do you think {such that they do not have any merit themselves}? Rather, Abaye said: He takes merit equal to the merit of all of them combined.

After the completion of the Torah reading, two people are chosen for the honors of hagbah (lifting up the Torah) and gelilah (rolling and dressing the Torah).

The Talmud (Megillah 32a) tells us that hagbah carries a reward equal to that of all the aliyot combined. (It says "the one who rolls the Torah," but in the time of the Talmud, hagbah and gelilah were performed by the same person. The Mishna Brurah makes it clear that this refers to what we call hagbah.)

Hagbah Properly raising the Torah

Traditionally, one of the most important yet overlooked of all Torah honors is Hagbah, the raising of the Torah after the last aliyah.

For Men's Club members, especially for those on the larger side of average, this honor is the one that they are often chosen to perform, often without any assistance or instruction.

Until now, there was no hebrew/english "crib card" like the one for aliyot, no instructions in the siddur, only the fear of dropping a Torah in public. While not the easiest of aliyot, Hagbah has its tricks and a few tips can make it an easy way to show your expertise in the rituals of the service.

A few Points:

- Who: Hagbah can be done by any Jew Cohen, Levy or Israel
- What: Lifting the Torah from the reader's table and carrying it vertically for a short distance, then sitting and holding the Torah while GELILAH
 the dresser - tightens, binds and covers the scrolls with the peroket (cover)
- Where: At the Bimah
- When: Hagbah is done whenever the Torah is read, 4 times during a normal week - Torah service on Shabbat morning, Mincha Shabbat afternoon & Shacharit on Monday and Thursday, and twice during holiday morning services -except on rare "triple play" days, when Hanukah, Shabbat & Rosh Chodesh Tevet occur on the same day, Simchat Torah or Shabbat Hachodesh/Rosh Chodesh Adar. Hagbah is done after the last aliyah is read from that Torah.

- Why: We honor the Torah by ensuring that it is treated with respect during the process of re-dressing it, very much like a king is attended by his butlers
- The mishne on Hagbah and Gelila (Masechet Migilla) mentions that the mitzvah for Gelila is "equal to all the other aliyot combined" (Gelila AND Hagbah - there's no difference in the text)

What's the procedure?

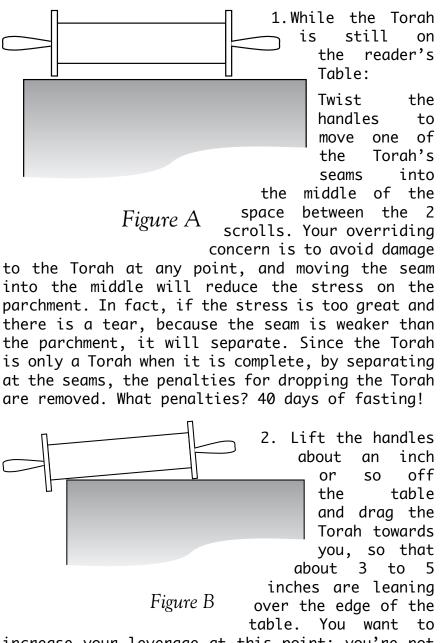
The person honored with Hagbah (Magbiah) or Gelilah should be ready near the Bimah when the last Aliyah (or Maftir) is finishing their blessings. The Gabbai will call the Magbiah and the person honored with Gelilah (the Golel) to come forward.

Before you reach the Bimah:

- 1. You want to ensure that the lift is done easily. Remove any rings on your fingers that can be caught on the handles. Many synagogues put small plaques on the wood discs on the bottom of the Torah, these can get caught on a ring.
- 2. If it's a weekday service, remove your tefillin from your fingers and palm and wrap the strap around your wrist. Tightly wrapped tefillin will restrict your grip on the handles.

The Magbiah places his hands on the Torah's handles (Eitz Chaim) and waits for the Ba'al Koreh (Torah Reader) to finish the blessings. The congregation will all rise and there will usually be a signal to begin from one of the Gabbaim, or you can wait for the dramatic silence to engulf the congregation as they await your performance!

At the Bimah:



increase your leverage at this point; you're not lifting straight up.

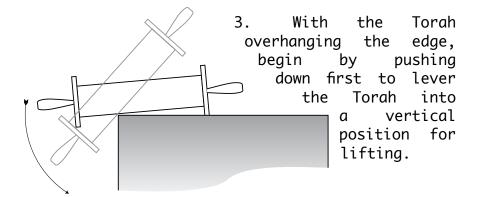
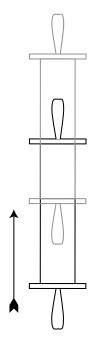


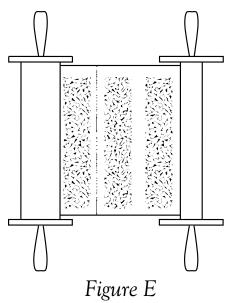
Figure C



4. The Torah will ''pop'' up into the vertical position and your knees will probably be bent slightly at this point. As you straighten them, lift the Torah, while moving your hands apart, maintaining tension on the parchment.

> Release one side's grip SLIGHTLY to allow the scroll to open.

Figure D



• If you are a really big person and Golel is of slighter stature, it's poor form to make the distance between the scrolls wider than Golel can reach.

• The maximum number of columns of script that may be shown is 6 (six) NOTE THE SEAM!

• The proper number of columns of script that should be shown is 3 (three). Judaism

believes in modesty and you don't want to be a "show off"!

- 4. As you lift, the congregation begins its part in the process.
 - They begin to sing (in Hebrew) "This is the Torah that Moshe set before the people Israel; from the mouth of G-d and the hand of Moshe"
 - There is a relatively new custom to point at the Torah while singing "V'zot haTorah . . ." This tradition is has it's roots in the salute to Caesar but our tradition of modesty is that we do not point with our whole hand, rather, we use the smallest (aka "pinky").

HOWEVER, the salute to Caesar was also copied by the Nazis as "Seig Heil". In 2014, Neo Nazi sympathizers and other travellers of the same road began to use a modified arm motion known as the "Quenelle" which has been banned in much of Europe. Strange that we, the descendents of those most persecuted have begun to use a symbol of those who sought our destruction.

The raising of our hands to the Torah is a recent tradition and knowing where and how the symbolism of the action has been perverted in the last century, it behooves us to cease using this in our service.

- It is a mitzvah to see the actual letters on the Torah, that's why the Hagbah will twist around. (#5)
- 5. Twist your body to the left and to the right to show the open scroll to as many members of the congregation as possible. Some men will do almost a complete rotation, but dancing is not advised (other than Simchat Torah).
- Walk backwards towards the chair that you'll be sitting in while Golel does their magic. The Gabbai should be guiding you to the chair.
- 7. Have a seat.

Now introducing Gelilah

It is with great pleasure that we present the star of today's event, Gelilah. And we do mean the star. The entire process we refer to as Hagbah and Gelilah, is, if you can recall from page 1, all about the wrapping and not really about the lifting. Redressing the torah is the important part here and this is the main event. The person doing Gelilah is referred to as the Golel, and it's now time for this to become a duo.

1. Hagbah helps the Golel tighten up the scrolls to close them. The Mishnah on Hagbah and

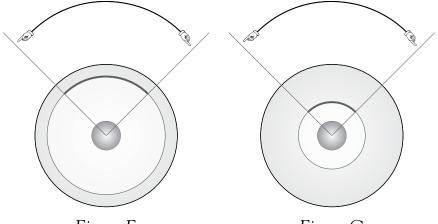


Figure F

Figure G

Gelila (Masechet Migilla) talks entirely about the role of the Golel, and how you tighten the Torah before you cover it. It's a bit of a physics lesson, as you are only supposed to tighten the smaller side, never turning the larger side. [PHYSICS LESSON: it's all about the moment arm - the larger side will "amplify" the turning motion, and you don't want to tear anything, see Figures F & G on the next page]

- The Mishnah also mentions that the mitzvah for Gelila is "equal to all the other aliyot combined" (and Hagbah - there's no difference in the text)
- 3. In a low voice, the Magbia (Hagbah) may offer pithy boy scout type comments while Golel ties the knot - right over left and under, etc. - and if the Torah has a Velcro strap, lament the "good old days" when you actually had to make a knot.
- 4. The Magbia should watch out for the Yad pointer - as it's placed on the wrapped Torah. The Golel may not notice your eyes and there is a slight possibility of getting poked!

(Then it becomes a sport) Some fun loving Magbia like to include a well timed "ouch" at this point.

- 5. The last part of the Golel's job is placing the "jewelry" on the Torah. The usual order is the breast-plate first, the parsha tag (if required), and the yad. All are placed on the torah's front, which is, at this point, is still facing the Magbia, so the Golel is "working blind" here. The crowns (rinonim) are sometimes placed on the upper handles (eitz) at this point, but it can be done at any time before you replace the Torah in the ark.
- 6. Once completely dressed, turn the Torah around, placing the it on the Magbiah's right shoulder with the back of the Torah towards the body.
- 7. Some synagogues will take the Torah and place it on a rack or stand at this time, other will ask a young person from the congregation to hold it while seated and still others will ask Hagbah to hold the Torah until ready to be placed back in the Aron (ark).
- 8. When the Torah leaves your possession, be sure to shake hands with everyone on the Bimah and proceed back to your seat. Shake hands with everyone in the congregation who offers, but "high fives" should not be given without a prior hechsher from the rabbi or balebatim.





 $\ensuremath{\mathbb{O}}$ 2014 / 5774 Stan Greenspan - all rights reserved